سورة الشمس

SUURAAN TUNI SUURAA
MAKAATI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

JALQABNI DUBII MAQAA RABII
WAAN UUME HUNDAAF
RAAMATA GODHU

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا (1) وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا (2) وَالنَّهَارِ

aduu fii ifa isiitiin kakadhe

ji'a eega aduun seente duubaan bahuun kakadhe

guyaan kakadhee

إِذَا جَلَّاهَا (3) وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا (4) وَالسَّمَاءِ وَمَا

hoguu walakaa gehuun

halakaniin kakadhe

hoguu dukanaan aduu dhooyiseen

samiin jaarmaya isii

بَنَاهَا (5) وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا (6) وَنَفْسٍ وَمَا

kan ol fuudhameen kakadhe

dachii

balifamtee afamteen kakadhe

lubuun kakadhe Rabii bareechee

سَوَّاهَا (7) فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا (8) قَدْ أَفْلَحَ

سَوَّاهَا	فَأَلْهَمَهَا	فُجُورَهَا	وَتَقْوَاهَا	قَدْ أَفْلَحَ
wal qixeeseen kakadhe	adda baaseef	karaa badaa	karaa gaariis adda baaseef	dhugaan milkaawe

مَنْ زَكَّاهَا (9) وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا (10) كَذَّبَتْ ثَمُودُ

مَنْ زَكَّاهَا	وَقَدْ خَابَ	مَنْ دَسَّاهَا	كَذَّبَتْ ثَمُودُ
namni qaceele lubuu isaa qulquleesse	dhugaan hoongaawe	namni lubuu isaa cuuphe mataan seene kufrii	wari Samuud ni kijibsiifte

بِطَغْوَاهَا (11) إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا (12) فَقَالَ لَهُمْ

بِطَغْوَاهَا	إِذِ انْبَعَثَ	أَشْقَاهَا	فَقَالَ لَهُمْ
daangaa tarkaanfate	hoguu namticha hoongawa ergan	ira hoongawaa kasaaramaa nama	waan isaaniin je'e

رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا (13) فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا

رَسُولُ اللَّهِ	نَاقَةَ اللَّهِ	وَسُقْيَاهَا	فَكَذَّبُوهُ	فَعَقَرُوهَا
ergamaan Rabi	gaala Rabii kana eegadhaa hin xuqina	haa dhuuyiduu	isa kijibsiisan	gaala san ni waraanan

فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا (14) وَلَا يَخَافُ

فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ	بِذَنْبِهِمْ	فَسَوَّاهَا	وَلَا يَخَافُ
Rabiin saanii isaanirati darbee cuqaale	sababaa badii isaan dalaganiif	wal qixeesse lafaraa isaan fixee	hin sodaatu Rabiin

عُقْبَاهَا (15

عُقْبَاهَا
boodee isii